

KONFRONTACE

Je to kriminalistická metoda
získávání výpovědi v přítomnosti
jiné osoby
ovlyvnené psychickým tlakem

KONFRONTACE

Je to kriminalistická metoda získávání výpovědi
v přítomnosti jiné osoby

ovlyvnené psychickým tlakem

metoda získávání výpovědi v přítomnosti jiné osoby
v jejich vzájemném postavení
„tváří v tvář“

Konfrontace, se využívá většinou tehdy, pokud ve výpovědích již dříve vyslechnutých osob vzniknou podstatné rozpory, které není možné odstranit jinak. Efektivita konfrontace – dosažení pravdivé výpovědi je poměrně nízká.

*Proto je na místě
aby rozhodnutí
provést konfrontaci
předcházela analýza situace
a na odstranění rozporů byly nejprve využity jiné metody*

Podstata konfrontace:

je vzájemné **psychické** ovlivňování konfrontovaných osob

Ovlivňování nastáva v důsledku

přímého zrakového kontaktu
intimní fyzickou vzdáleností

Podle poznatků psychologie, takové postavení osob vytváří **přírozenou bariéru lhaní** verbálním projevem

a uvolňuje mechanismy, kterými se projevuje i neverbálně (nepokoj, červenání se, pocení, škrabání ve vlasech, pokašlávání a podobně).

Osoba, jejíž přítomnost vyvolává psychické napětí, vnímala zkoumaný objekt svými smysly.

Na jejím procesním postavení k dané však věci nezáleží

Obě osoby se **nemusí znát** a nemusely se ani navzájem vidět nebo jinak vnímat

metoda se používá na odstraňování závažných rozporů ve výpovědích dvou, předtím vyslechnutých osob.

Z uvedeného vyplývá, že **konfrontace se používá na získání výpovědi osoby, která už byla k dané věci vyslechnuta.**

PRŮBĚH KONFRONTACE

- přesně vymezit cíle konfrontace (*konkrétní otázky mají být konfrontací vyjasněny*)
- určit otázky, za pomoci kterých bude možné vyjasnit vzniklé rozpory
- určit, které z konfrontovaných osob budou kladeny otázky jako první
- při konfrontaci oběti trestného činu s pachatelem, připravit oběť na setkání s pachatelem tváří v tvář
- zajistit zapisovatele a další pomocné osoby
- po poučení konfrontovaných, podle jich procesního postavení, konfrontaci začít prověřením skutečnosti, zda se osoby znají a objasněním jejich osobních vztahů (*bývá účelné položit otázku, zda nemají nějaké osobní nevyrovnané účty a podobně*)
- potom přistoupit k objasňování rozporů výpovědí
- **při odpovědi na kladené otázky vyžadovat, aby vypovídající osoba se dívala druhé osobě do očí**
- po zodpovězení otázky, požadovat od druhého účastníka vyjádření k tomu, co právě slyšel
- ve vhodném okamžiku konfrontace (*zpravidla v závěru*) si mohou konfrontovaní - se souhlasem vyšetřovatele klást otázky a odpovídat na ně. Je pravidlem, že v tomto případě se umožňuje **jako první** klást otázky té osobě, která podle předběžných výsledků objasňování hovoří pravdu
- průběh konfrontace protokolovat systematicky, doslovně a v přímé řeči, zaznamenat i některé neverbální projevy a pokusy o narušení konfrontace

Zásady konfrontace:

- **plánovitost a organizovanost** nelze ji provést bez předchozí analýzy, předchozích výpovědí a celého spisového materiálu. **Nezbytné je předem připravit přesné znění otázek pro obě konfrontované osoby, i možné alternativy pro případ, pokud se ponechá alternativa iniciativy konfrontovaným**
- **iniciativa konfrontovaných osob** (spočívá v tom, že iniciativa v předkládání faktů vysvětlujících rozpory se ponechává konfrontovaným osobám. Bez ponechání této iniciativy by se nepodařilo konfrontovaným vyjádřit znalost či neznalost objektivní reality. Současně by nebyla vyjádřena vůle konfrontovaných objasnit rozpory)
- **pozorování konfrontovaných osob** (tato zásada napomáhá zejména zjistit nerozhodnost, kolísání či váhání konfrontovaných, a je současně východiskem pro dodržení ostražitosti)
- **ostražitost** (tato zásada spočívá zejména v soustavném pozorování konfrontovaných osob, v okamžité reakci na každý náznak pokusu domluvy mezi konfrontovanými nebo narušení konfrontace např. napadení konfrontovaných mezi sebou a v provedení opatření znemožňujících narušit konfrontaci)
- **aktivní vedení konfrontace vyšetřovatelem** (jde o vytvoření a udržení autority a respektu po celou dobu konfrontace a nedopustit, aby některý z konfrontovaných převedl vedení a určování tónu konfrontace na svou osobu, přičemž základem aktivního vedení je neustálá analýza výpovědi konfrontovaných v průběhu konfrontace)